
HERINNERINGEN AAN DE GENTSE UNIVERSITEIT (2)

Ik haalde reeds eerder een voorval aan, dat zich in 1943 in de Kandidaturen Letteren en Wijsbegeerte voordeed in verband met de vraag van Professor Gaston Colle aangaande Albert Einstein en de relativiteitstheorie.

In het dagboek van mijn Universiteitsjaren vind ik een tweede anekdote, die betrekking heeft op een ander vak maar die even opmerkelijk kan genoemd worden.

Op een dag bood zich bij Professor Fr. Baur een studente aan voor het examen Nederlandse Letterkunde.

De vraag van Baur luidde: "spreek mij over Beatrijs".

De ondervraagde kandidate maakte onmiddellijk een aanvang met het ontroerend menselijk verhaal van een jonkvrouw-nonne (13e-14e eeuw) die door aardse liefde gepijnigd, haar klooster ontvluchtte om een ridder te volgen.

Veertien jaar later keerde ze na een leven van schande en zonde, door wroeging gekweld, naar haar "Convent" terug. Haar medezusters hadden door een mirakel al die tijd van haar afwezigheid niets gemerkt. De studente legde dan ook uit hoe dat mogelijk was.

"Zeer goed" zegde Professor Baur en kijkend naar de namenlijst, terwijl hij punten gaf voegde hij eraan toe: "Ge zijt dus Annie Brulez".

"Ja" zegde de ondervraagde.

"Ik ben de dochter van Raymond Brulez".

"En" vraagt Baur. "Wat denkt Uw vader over mij?".

Ik heb het zelf meegemaakt. Heel beleefd maar toch een beetje vrijpostig zegde ze; "Een omgekeerde boekenkast is nog geen wijsheid". Daarna verliet ze de examenzaal, liep de trappen af en verdween uit het zicht.

Verrast en onthutst over wat Annie Brulez gezegd had, keek Baur naar zijn assistent Ant. Van Elslande. "Ik had U toch gewaarschuwd", zegde deze laatste, "en daar zit ge nu met dat antwoord".

's Anderendaags deed het voorval reeds de ronde van de Faculteit Letteren en Wijsbegeerte en er werd goed mee gelachen.

Het gezag van Professor Baur, die smakelijk en pittig kon praten, zichzelf graag hoorde spreken, en met een wellustig mondje herhaaldelijk zegde: "een oude bok lust nog wel graag een groen blaadje", had een deuk gekregen.

Hij had nu van een juffrouw een passend antwoord gekregen en dat van de dochter van de auteur van "Het Pact der Triumvieren", "De Haven" en het "Mirakel der Rozen".

De kleine corpulente en altijd net geklede Baur, de grote Gezelle-kenner, werd later nog Senator maar zonder veel succes want hij verwarde literatuur met politiek en dat zijn toch twee zeer verschillende zaken.

Hierboven aangehaalde voorval werpt ook een licht op de verhouding tussen twee figuren uit de Wereld der Nederlandse Letterkunde.

Maar we hebben Baur, die over het "West-Vlaams van Gezelle en over zijn taal" zoveel wist te vertellen, toch nooit Gents horen spreken.

Voor de studie van het Gents moet ge natuurlijk niet bij Baur, maar bij Lodewijk Lievevrouw-Coopman zijn met het "Gents Woordenboek".

G. BROGET
Dr. Jurist